

GEEF GELOOF EEN STEM

DEC
19

CHRISTEN

MAGAZINE

UNIE

*Samen strijden tegen
mensenhandel en
gedwongen prostitutie*

IN GESPREK MET INEKE VAN BUREN

3

ONDERNEMERS-
PORTRETTE

Groeten uit
Waterschap
Scheldestromen

Fotoserie
Terugblik
Groen Geloven

Interview
Joël Voordewind over
het drama in Syrië

De tafel

U kent het misschien wel. Zo'n ochtend met het ontbijt waarbij iedereen snel wat eet op weg naar werk, school of andere verplichtingen. Je treft elkaar even, een paar korte woorden, een snelle kus, een moment van stilte of gebed en op weg de dag in.

Hoe heerlijk is het dan als aan diezelfde tafel de rust is om elkaar echt te spreken, echt aandacht te hebben voor de ander en echt thuis te komen bij elkaar. Ik kijk uit naar de momenten met kerst wanneer we elkaar ontmoeten rond die tafel.

Zo'n moment doet me ook denken aan het feestmaal dat Jezus beschrijft in het verhaal van de Verloren zoon. Een jongen die spijt had van zijn wilde leven komt terug bij de vader en het kalf wordt geslacht om dat te vieren. Zijn broer blijft vertwijfeld buiten staan, gepikeerd door de gastvrijheid.

Het verhaal heeft een open einde, maar wat hoop ik dat die zonen en die Vader samen feest gaan vieren! En wat hoop ik dat wij feest kunnen vieren. In onze gezinnen de komende tijd, in onze samenleving door elkaar werkelijk te ontmoeten en thuis te komen en ik hoop en bid dat we aanschuiven bij het

feestmaal dat God de Vader voor ons bereidt.

In een nieuw essay denk ik na over wat deze gelijkenis van de Verloren Zoon ons land te zeggen heeft. Mocht u tijd zien het te lezen deze kerstdagen: Ik hoor graag wat u er van vindt.

Maar eerst: tijd om te vieren en te ontmoeten.

Gezegende kerstdagen!

GERT-JAN SEGERS
Voorzitter
Tweede Kamerfractie ChristenUnie

@gertjansegers

Het nieuwe boek van Gert-Jan Segers

Op zoek naar een goed boek om tijdens de feestdagen te lezen? Lees er meer over op pagina 25 van dit magazine.

Inhoud

ChristenUnie magazine - Uitgave 17 Jaargang 2019

8. Gert-Jan Segers in gesprek met Ineke van Buren

12. Fotoserie: Ondernemers

19. Update Eurofractie

20. Groeten uit Scheldestromen

26. Terugblik Groen Geloven

28. Interview Joël Voordewind

En verder o.a.:

- 2. Voorwoord
- 4. Kerstoverdenking
- 6. Resultaten uit Den Haag

- 23. Nieuws uit het land
- 25. Nieuw boek Gert-Jan Segers
- 30. Update FICDD

- 31. Gastcolumn
- 32. De kerst van onze politici
- 35. Agenda en colofon

De zachte krachten zullen zeker winnen

Het Kerstverhaal is door en door politiek. De engel vertelt Maria dat ze zwanger wordt van een koning. Dat is nogal beladen. Als je nu in Rusland aan een vrouw vertelt dat ze de opvolger van Poetin zal baren, is dat een gevaarlijk bericht. Als ze het al gelooft, vertel ze het zeker niet door. De autoriteiten gaan haar op z'n minst volgen en wellicht erger.

Vervolgens die volkstelling door keizer Augustus, de machtigste man op aarde in die tijd. Zijn administratie is zijn macht. Met deze gegevens kan hij zijn belastingen heffen. Wie geregistreerd is, is officieel onderdaan. Dezelfde gevoeligheden spelen momenteel bij de privacydiscussies. Burgers voelen aan dat het bij privacy er uiteindelijk over gaat wie de baas is; kennis is macht. De volkstellingen van de keizers lagen zeker bij de Joden uiterst gevoelig, met hun sterke nationalistisch-religieuze zelfbewustzijn.

En dan natuurlijk het gruwelijke verhaal van Herodes, die zich bedreigd voelt door dit prinsje en meteen maar alle leeftijdsgenootjes in het dorp laat afslachten. Hoe paranoïde hij ook was, wat hij in elk geval scherp zag is dat het Kerstverhaal een bedreiging vormt voor wie macht heeft – en dat hebben we allemaal.

Overall in het kerstverhaal voel je de spanning. Hier begint een machtsstrijd. En vreemd genoeg is het een baby'tje dat zo gevaarlijk is.

Een vriend van me heeft onlangs een tatoeage op zijn arm laten zetten met de tekst: 'De zachte krachten zullen zeker winnen.' Het is de openingszin van een prachtig sonnet van Henriëtte Roland Holst. Ik hoor er Kerst in. Een baby'tje zal uiteindelijk winnen. Herodes en Augustus sterven nog tijdens Jezus' jeugd. Vrijwel alles dat Herodes liet bouwen, verging een generatie later; Jezus zelf was de nieuwe tempel geworden. En tweeënhalve eeuw later zat er een volgeling van hem op Augustus' troon. Alleen specialisten bestuderen nu nog beide politici, terwijl ongeveer een-derde van de wereldbevolking Jezus erkent als hun hoogste koning.

Wat betekent dit in de praktijk? Een heel aardige samenvatting geeft Jezus zelf als hij ons erop uit stuurt: 'Ik zend jullie als schapen onder de wolven. Wees daarom zo slim als een slang, maar behoud je onschuld als een duif.'

Het is nogal een dierentuin in deze tekst. Het gaat dus om vier dieren die telkens een metafoor zijn voor iets anders en elkaar aanvullen en nuanceren. Jezus begint ermee dat we in een gevaarlijke wereld leven, maar zelf niet gevaarlijk zijn: we zijn als schapen onder wolven.

Dan lijkt het alsof iemand in het publiek bezwaar maakt: ja, maar dan word je opgegeten! En zo voelt het inderdaad wel eens als je als christen netjes probeert te handelen. Jezus reageert daarop met een derde dier. Als de wereld zo gevaarlijk is, dan moet je inderdaad oppassen en zorgvuldig manoeuvreren. Zoals een slang overal tussen wegglijpt.

Maar, eh, was de slang niet degene die Adam en Eva verleidde? Dat commentaar lijkt je nu te horen uit het publiek. Zeker, antwoordt Jezus, blijf dus zo onschadelijk als een duif. Je probeert natuurlijk te voorkomen dat je wordt gebeten, maar je bijt zelf niet. Je wil niet dat het geweld jou pakt, maar gebruikt zelf geen geweld. Als mensen je unfair behandelen of uitschelden, kopieer je dat gedrag niet en doe je dat niet terug.

Deze houding, die politici als Herodes en Augustus zich niet konden voorstellen, heeft aantoonbaar de langste adem.

REINIER SONNEVELD
Schrijver

Wie mag jou troosten?

Arjan Lock

Bestel de gratis gesprekskaarten
op eo.nl/alsjegelooft

Resultaten

van ons werk als coalitiepartij

In Den Haag wordt er door onze Kamerleden en bewindspersonen hard gewerkt aan het boeken van concrete resultaten. Op deze twee pagina's vindt u een kleine selectie van de afgelopen periode.

Kijk voor nog veel meer op:

christenunie.nl/resultaten

Nr. 124

Prostitutie

Prostituees zijn binnenkort verplicht een vergunning te hebben om hun werk te doen en moeten bovendien ouder dan 21 jaar zijn. Pooiers van prostituees die geen vergunning hebben, worden strafbaar.

11 oktober 2019

Nr. 118

Maatschappelijke diensttijd

Vanaf februari 2020 gaat de maatschappelijke diensttijd officieel van start, waarin jongeren tussen de 14 en 27 jaar zich in een periode van 6 maanden minimaal 80 uur inzetten voor de samenleving.

16 september 2019

Nr. 119

Kindgebonden budget

Voor het kindgebonden budget wordt jaarlijks bijna 500 miljoen euro meer uitgetrokken waardoor zo'n 320.000 gezinnen er gemiddeld bijna 1.000 euro per jaar bij krijgen.

17 september 2019

Nr. 120

Zorgtoeslag

Mensen met een lager inkomen krijgen volgend jaar meer zorgtoeslag. Zij krijgen 67 tot 95 euro per jaar extra, dat is tientallen euro's meer dan de stijging van de zorgpremie.

17 september 2019

Nr. 114

Ambassadeur godsdienstvrijheid

Ambassadeur Jos Douma wordt de eerste Nederlandse 'religiegezant' en gaat wereldwijd aandacht vragen voor godsdienstvrijheid en geloofsvervolgung.

18 juli 2019

Nr. 127

Zware criminaliteit

Het kabinet trekt 110 miljoen euro extra uit voor de bestrijding van de georganiseerde ondermijnende criminaliteit.

4 november 2019

Nr. 116

Streekproducten

Minister Schouten wil een speciale handelsmissie in eigen land organiseren om Nederlandse streek- en regioproducten bekender te maken en korte (voedsel) ketens te stimuleren.

2 augustus 2019

Een heilig moment op een vreselijke plek

Toen Ineke van Buren van het Leger des Heils vorig jaar met een groep vrouwen op de Groningse tippelzone het *Ere zij God* zong, sprongen de tranen in haar ogen. Ze appte Gert-Jan Segers een foto en beiden dachten hetzelfde: dit is een heilig moment op een vreselijke plek. Nu, een jaar later, spreken ze elkaar weer over de strijd tegen mensenhandel en gedwongen prostitutie.

“De tippelzone in Groningen zou gaan sluiten,” vertelt Ineke, “en het Leger des Heils had voor de vrouwen een Kerstmiddag georganiseerd. Ze kregen een massage - want dan werden ze ook eens positief aangeraakt - en er was natuurlijk lekker eten. Ik had tijdens het eten iets verteld over de betekenis van Kerst en ook gezegd dat Jezus naar de herders kwam.”

Gert-Jan: “Juist. Naar ‘volk van laag allooi’.”

Ineke: “Ja! Ik zei: als Hij nu zou komen, zou Hij naar de tippelzone gaan. En dat vonden ze geweldig om te horen.”

Gert-Jan: “Haha, ja natuurlijk, Jezus gaat pas als laatste naar het Binnenhof.”

Ineke: “Precies! Nou, na afloop gingen we naar buiten, om vuurwerk af te steken. En hoe het kwam weet ik niet, maar ineens begon er iemand het *Ere zij God* te zingen. Ze kenden het allemaal! We waren laat, de zone zou al opengaan. Maar zelfs toen de klanten in hun auto's al aan kwamen rijden, bleven ze staan en zongen ze tot het lied uit was. Normaal lopen ze direct op zo'n auto af, om als eerste een klant te hebben, maar nu bleven ze staan zingen. *Ere zij God*. Ik ben geen janker, maar ik hield het niet droog. Het was een heilig moment. De tippelzone is een vreselijke plek, maar toen het *Ere zij God* klonk, was het even hemels. We zongen heel vals hè, maar het was zo mooi! Ik appte je toen niet voor niks, Gert-Jan, ik had behoefte dat te delen omdat

ik verwantschap met je voel: Jij bent iemand die opstaat tegen dit onrecht en dat is heel bemoedigend.”

Gert-Jan: “En waarom raakt het jou en mij? We zitten hier bij die keurige kerstversieringen. Allemaal heel mooi en netjes, maar wat heeft Jezus ons nog te vertellen? Heeft de wereld Hem echt nog nodig? We redden het allemaal zo goed, zo lijkt het dan. Maar op die tippelzone zie je weer dat mensen Jezus nodig hebben. Daar is het rauwe leven, de echte gebrokenheid. Er is niks meer hoog te houden, niks meer te redden en juist daar klinkt het Evangelie: ‘Ik hou van jullie, Ik zal er alles aan doen om jullie weer op de been te krijgen.’ Ik geloof dat God daarbij is.”

Ineke: “Er komen bij ons wel christelijke organisaties die die vrouwen willen bezoeken. Goed werk, en fijn dat ze zo betrokken willen zijn. Maar soms zeggen ze: ‘we willen de liefde van God brengen’. Maar ik denk dan: die liefde breng je niet, Hij is er al! Een vrouw die in het uitstapprogramma zat, vertelde mij: ‘Als mensen zeiden dat ze Gods liefde kwamen brengen, dacht ik meteen: Ik ben zeker vies, ik ben slecht. Dat komen ze me eigenlijk vertellen.’ Het zit zo in taal hè. Dus ik vroeg haar: ‘Wat raakte je dan wel?’ En toen liet ze me een kaartje zien met een pareltje. Dat had ze gekregen toen ze nog werkte. Er stond op: ‘Je bent een parel in Gods hand’. Dat raakte haar wèl. Want dat staat los van: ‘ik kom jou redden en naar God toe brengen’. God heeft

‘Ik ben geen janker, maar ik hield het niet droog.’

‘Wat me nog het meest verbaast, is dat het sommige mensen maar niet lukt om ellende ook echt ellende te laten zijn’

› ons echt niet nodig om licht te brengen. Hij is licht, en Hij is er, juist op plekken waar het vreselijk is.”

Breekpunt

Ineke: “Ik heb ooit voor Operatie Mobilisatie in Spanje gewoond. Dat was begin jaren negentig, en toen al spoelden die bootjes aan met vluchtelingen. En dat raakte me heel erg. Toen ik terugkwam in Nederland dacht ik: hier moet ik wat mee. Ik ben daarom bij de voorloper van het COA met minderjarige vluchtelingen gaan werken. Maar van hen verdwenen heel veel meisjes. Tot mijn schrik zei de organisatie ‘Defence for Children’: ‘Het zou weleens kunnen dat die allemaal in de prostitutie terecht komen.’ Ik vond dat zo schokkend. En weet je wat we dan deden? We zetten ‘M.O.B.’ achter de naam van zo’n meisje: *Met Onbekende Bestemming* vertrokken. Dat ging echt onder mijn huid zitten: als een Nederlands meisje weg raakt is de wereld te klein, maar deze meisjes schreven we gewoon uit het systeem. Echt heel erg. Er was toen nog heel weinig aandacht en ruimte voor. De eerste zaak die op dat gebied is gaan lopen was pas tien jaar later.”

Gert-Jan: “Mijn breekpunt was toen ik in 2012 bij Fier was, toen jij daar nog werkte. We gingen eten met Afrikaanse slachtoffers van mensenhandel en tegenover mij zat een vrouw uit Ghana. Zij zat zo stil en wezenloos voor zich uit te staren. Ik dacht dat ze misschien ook wel onder de medicijnen zat, maar met van die lege ogen...”

Ineke: “Nee, ik weet wie je bedoelt, dat had niks te maken met medicijnen. Ze was gewoon helemaal kapot.”

Gert-Jan: Nog erger dus... Ze zei niets, je kon dwars door haar heen kijken. Dat vergeet ik nooit meer. Mijn broer heeft op de ambassade in Ghana gewerkt, en toen ik bij hem was heb ik het slavenfort Elmina bezocht, dat door de Nederlanders is gebouwd. Je ziet daar nog de poort waar ze doorheen moesten, de loopplank op, naar het schip. Ze zouden nooit meer terugkeren naar hun thuisland. Toen ik die Ghanese vrouw zo zag dacht ik: we hebben 150 jaar geleden de slavernij afgeschaft, maar dit is gewoon slavenhandel. Het gaat gewoon door! Dat brak mij echt. Ik kan haar gezicht nog zo voor me halen, met die lege ogen. Als ik zou willen zou ik er zo weer om kunnen huilen. Ik zeg vaak tegen mensen: ‘Wees gevoelig voor dat wat jouw hart breekt.’ Als ik tegenover zo’n vrouw zit dan denk ik dat God tegen mij zegt: ‘Er is een wereld vol ellende, maar *déze* vertrouw ik jou toe’. Ik kan niet de hele wereld op mijn schouders nemen: vluchtelingen, ongelijkheid tussen rijk en arm, drugsverslaving, het is allemaal heel erg, maar er is een speciaal plekje in mijn hart voor deze mensen. En dat is bij anderen weer iets anders.”

Kwaad benoemen

Gert-Jan: “Wat me nog het meest verbaast, is dat het sommige mensen maar niet lukt om ellende ook echt ellende te laten zijn. Om het kwaad te benoemen en samen te denken:

wat gaan we hier nou aan doen? Mensen vinden het moeilijk te bedenken dat er sprake is van dwang, want het huidige mensbeeld is: jij beschikt over jouw lijf. Je bent een weldenkend, redelijk wezen, je hebt de beschikking over alle informatie, je hebt de keus.”

Ineke: “Als je een oordeel hebt over prostitutie, moet je weten wat het diepste is. En dat gesprek is in Nederland heel moeilijk te voeren. Er waren meisjes weggelopen uit Groningen, die later opdoken in Den Haag. Daar hadden ze drie maanden gewerkt en dat kwam voor de rechter. Het waren minderjarigen en dat geldt als een verzwarende omstandigheid. Maar de rechter zei: ‘Gezien de korte tijd dat ze hebben gewerkt...’ Drie maanden!”

Gert-Jan: “Drie maanden verkracht...”

Ineke: “Ik dacht: die man heeft geen dochters. Waar gaat dat over? Hij kan het niet invoelen.”

Gert-Jan: “Ik hoor dat vaak bij vonnissen. Als er een vorm van dwang plaatsvindt bij een minderjarige dan staat er: 16-jarige prostituee. Dat is geen prostituee, dat is een slachtoffer van verkrachting! Onvrijwillige seks, dat heet verkrachting. Soms moet je het in taal al ombuigen om mensen het echte perspectief te laten zien. ‘Prostitutie’ zeggen we trouwens ook al niet meer, nu heet het ‘sekswerk’, want we zijn iedere keer op zoek naar iets wat nog neutraler en nog minder moralistisch klinkt. Bij de ChristenUnie hebben we het consequent over gedwongen prostitutie of we noemen mensenhandel en prostitutie in één adem. Want mensenhandel, daar is iedereen tegen. Je moet dingen reduceren tot wat ze zijn. Het is mensenhandel, het is verkrachting, het is uitbuiting.”

Ineke: “Jeugdprostitutie bestaat dus niet hè, dat is zo’n rare term.”

Gert-Jan: “Exact, woorden doen ertoe. Gelukkig is het OM overtuigd geraakt van het leggen van de verantwoordelijkheid bij de klant. Zij zeggen nu: we zien regelmatig redenen

om een klant te vervolgen en met **onze nieuwe wet** kan dat eindelijk.”

Ineke: “Maar de groep waar ik me zorgen over maak, zijn de Nigeriaanse meiden en jongens. Zij krijgen heel snel het verwijt dat ze misbruik maken van het systeem. Dat ze een verhaal verzinnen om aan een verblijfsvergunning te komen. Terwijl ze de vreselijkste dingen hebben meegemaakt, verhandeld zijn, talloze malen verkracht zijn. De AZC’s lopen nu weer vol en dan wordt direct geroepen dat ze dat allemaal verzinnen. Daar heb ik heel veel moeite mee. Blijf mensen zien als slachtoffer. En geloof wat ze zeggen, primair, ga daarvan uit.”

Hoopvol perspectief

Gert-Jan: “Ik denk dat er een omslag is. Het OM is assertiever, rechters raken meer gespecialiseerd. Maar we komen van heel ver. Het is belangrijk dat de verhalen verteld blijven worden. Dat onrecht echt onrecht genoemd wordt. Daarom vond ik het ook bemoedigend dat juist de tippelzone in Groningen waar jij vorig jaar weer geraakt werd inmiddels is gesloten. Onze ChristenUnie-wethouder in Groningen Inge Jongman heeft zich tijdens haar jaren als raadslid ingezet om deze plek te sluiten. Ze vertelde hoe een bezoek van burgemeester Peter den Oudsten een belangrijk moment was. Hij zag hoe een zwangere vrouw haar lichaam aanbood. Mensonterend vond hij het, en terecht. Daardoor kwam er ruimte voor sluiting en Inge kreeg het voor elkaar dat de sluiting van dit gebied in het nieuwe coalitieakkoord kwam. En juist dan begint de zorg voor deze kwetsbare vrouwen. Want juist dan hebben ze een hoopvol perspectief nodig.”

Ineke: “Wat mij bemoedigd in de strijd tegen mensenhandel is het feit dat ik mag werken met mensen die eerder werden uitgebuit. En met vrouwen die uit de prostitutie zijn gestapt. Dat zij de kracht vinden om zelf een rol te pakken om uitbuiting tegen te gaan, vind ik zo inspirerend. Ik leer het meest van hen.” «

LEES MEER OVER DE NIEUWE WET OP CHRISTENUNIE.NL/WETSVOORSTEL

‘Blijf mensen zien als slachtoffer. En geloof wat ze zeggen, primair, ga daarvan uit.’

3

ONDERNEMERS-
PORTRETTE

Betrokken ondernemers zijn belangrijk voor een gezonde economie. In dit magazine laten we daarom drie verschillende ondernemers aan het woord.

De ziekte van deze tijd is burn-out

HENK WILLEM VAN DORP (61)

Henk Willem van Dorp nam in 1985 'uit eigenwijsheid' een installatiebedrijf over, inmiddels uitgegroeid tot een technisch dienstverlener met 1.600 man, verdeeld over zestien vestigingen.

Henk Willem (61): "Ik begon voor mezelf, omdat ik het beter wist dan mijn baas – zo zitten de meeste ondernemers in elkaar. Op een gegeven moment vroeg ik hem: 'Tot welke functie kan ik hier doorgroeien?' Hij zei: 'Je kunt chef worden'. Ik keek naar mijn chef, een grijze man van eind vijftig. Dat wilde ik helemaal niet. Bovendien was zijn werk heel bureaucratisch. Toen heb ik zelf, met tien man, maar een klein installatiebedrijf overgenomen. Inmiddels ben ikzelf zestig, en grijs. Ik vrees dus dat ook bij mij jonge mensen rondlopen die hetzelfde denken als ik destijds."

Blauwhelm

"Ik sta kwart over zes op en werk zo'n zestig, zeventig uur per week. 's Avonds probeer ik half tien te stoppen, al wordt dat soms half elf - na een kerkenraadsvergadering.

EEN GROOT DEEL VAN MIJN TAAK
IS BLAUWHELM SPELEN: VREDESTICHTER
ZIJN, MENSEN VERBINDEN.

Momenteel ben ik in de fase aanbeland dat je niet meer in, maar aan het bedrijf werkt. Die fase vergt creativiteit. Een groot deel van mijn taak is blauwhelm spelen: vredestitcher zijn, mensen verbinden. Het werkt een stuk prettiger als mensen daar vrijwillig aan meedoen dan wanneer ze zich verplicht voelen. Een bedrijf loopt goed als inzet, energie en creativiteit dezelfde kant op bewegen. Ik geniet het meest als ik een bedrijf weer gezond weet te krijgen. Vorig jaar organiseerden we een familiedag. Toen ik al die gezinnen inclusief kleinkinderen door de dierentuin zag lopen, dacht ik wel even: tjonge jonge, wat een grote groep. De verantwoordelijkheid om hen allemaal van brood te voorzien drukt soms zwaar, hoewel het ook hun eigen

verantwoordelijkheid is. Het moeilijkste aspect van mijn baan? Dat je soms van mensen afscheid moet nemen, soms gedwongen, zoals tijdens de bouwcrisis in 2015, toen we 35 mensen moesten ontslaan. Daar sliep ik slecht van, ja."

Waterstofauto's

"Mijn persoonlijke missie? De wereld mooier achterlaten. We hebben de aarde in bruikleen en moeten weer vrienden worden met de natuur. Samenwerken, in plaats van tegenwerken. Voordat ik het bedrijf verlaat, moet het CO2-neutraal zijn; ik denk dat dit over drie jaar al lukt. Onze footprint bestond een paar jaar geleden nog voor driekwart uit onze automobilititeit. Inmiddels hebben we achthonderd voertuigen waarvan driehonderd personenauto's; daarvan rijden er zeventig elektrisch. Vanaf volgend jaar starten we zelfs met waterstofauto's. Ook liggen de daken van steeds meer van onze fabrieken en magazijnen vol zonnepanelen, waardoor ze geen energie kosten, maar opleveren. Ons overige verbruik compenseren we bijvoorbeeld doordat we in Uganda een bos van 250 hectare hebben aangeplant. In het buitenland willen we het twintig procent beter doen dan de omgeving, qua salaris en zorg. In Dubai hebben we veel mensen uit Pakistan werken. Aanvankelijk mochten zij eens per twee jaar terug naar huis, van ons mogen ze elk jaar. Ook hebben we ziekteverzekeringen geregeld."

Onvoorstelbaar

"Het zou ons helpen als het aantal regels gehalveerd wordt, op alle vlakken. Dat scheelt iedereen werk en tijd. Alle belasting die grote bedrijven niet betalen, wordt door familiebedrijven en het MKB opgehoest. Daarbij moet de vergunningwereld eenvoudiger; een bestemmingsplan wijzigen duurt jaren, onvoorstelbaar."

Miljoenen geweigerd

"Ik heb dwingend opgelegd dat 2,5 procent van onze werknemers een afstand tot de arbeidsmarkt moet hebben. Dus als een leidinggevende een werkproces willen aanpassen, vraag ik eerst: kan Erik – ik noem maar iemand – hier ook in mee? Zo niet, dan moet het plan veranderen, totdat Erik er wel in mee kan. Wij werken niet op zondag – noodgevallen daargelaten. De ziekte van deze tijd is burn-out, stress. Als ik op zondag had gewerkt, had ik allang een burn-out gekregen. Dus God heeft mij beschermd tegen mezelf. Als een fabrieksrenovatie dit alsnog van ons vraagt, nemen we de klus niet aan. Dat kost ons werk, ja. Tienduizenden euro's? Nee, een paar miljoen. Maar het is altijd goed gekomen. Ja, dat zou je als zegen kunnen zien."

Sinds 2000 runt Alinda Bol LUV, 'een enorm gezellige winkel in het hart van Spakenburg' met boeken en cadeaus. Daarnaast vormt LUV een merk en een *community*.

Alinda Bol (49): "Achter de reden dat ik voor mezelf ben begonnen, schuilt een mooi verhaal. Ik werkte bij RTL4 op de communicatieafdeling. Een superleuke baan, en in die tijd had ik ook een heel prettig leven. Toen kwam het moment dat ik het boek *Deadline* van Randy Alcorn onder ogen kreeg. Na het lezen van dat boek ben ik anders over het leven gaan nadenken. Ik geloofde altijd wel, maar kreeg vanaf dat moment pas echt de drang om iets te betekenen in dit leven. In die periode hoorde ik dat de eigenaar van de lokale christelijke boekenwinkel wilde stoppen, dus ging ik met hem in gesprek. Mijn droom was om een plek te creëren waar iedereen welkom is, waar het voelt als thuis komen, waar je op echte aandacht mag rekenen. Eén stap bij ons over de drempel en al je zintuigen worden geprikkeld. Het ruikt heerlijk, er klinkt mooie muziek op de achtergrond, er heerst altijd een gezellige drukte en er is heel veel moois te zien. Dat werkt. Laatst nog kwam er een vrouw binnen die zei: 'Jullie zijn de eerste mensen tegen wie ik praat, zo waardevol is dit'. Of iemand die me een kaartje schreef: 'Dankjewel, Alinda, dat je altijd aan me vraagt hoe het met me gaat. Soms ga ik naar jullie winkel om zogenaamd een kaartje uit te zoeken, terwijl ik dan even met één van jullie kan praten.' Dat is toch goed?"

Wandeling met honderd mensen

Mijn wekker gaat om zeven uur, waarna ik vol energie uit bed spring. Vervolgens ga ik om negen uur naar de winkel. Ik ben er niet elke dag, maar ben wel vaak met de winkel bezig. Als ondernemer tel je die uren niet, dat gaat allemaal vanzelf. Op zaterdag sta ik altijd zelf achter de toonbank, heerlijk! Ik geniet van het spullen inkopen, ik ben altijd op zoek naar mooie en unieke spullen. Naast de winkel organiseren we speciale projecten en evenementen, zoals workshops, *Ladies-nights* en het evenement 'We LUV to walk', waarbij we met honderd deelnemers een wandeling maken. Door al die verschillende werkzaamheden is mijn week altijd enorm afwisselend. Tegelijk vind ik schakelen het moeilijkste aspect van mijn ondernemerschap. Als ik in de winkel op kantoor zit, word ik honderd keer afgeleid van mijn werk,

door telefoontjes, vragen van klanten, afspraken met uitgevers en dergelijke. Mijn hoofd is soms behoorlijk vol als ik thuiskom."

Liefde, vertrouwen, geloof

"Het dieptepunt in mijn ondernemerschap was het overlijden van mijn man in 2003, waarna ik de mensen in de winkel weer onder ogen moest komen. Dat vond ik zo moeilijk! Niemand wist precies wat te zeggen. In de maanden daarna kon ik het werk maar moeilijk oppakken.

MIJN DROOM WAS OM EEN PLEK
TE CREËREN WAAR IEDEREEN
WELKOM IS, WAAR HET VOELT ALS
THUISKOMEN, WAAR JE OP ECHTE
AANDACHT MAG REKENEN.

Als ik mijn persoonlijke mission statement moet noemen, noem ik er graag twee: liefde uitdelen en laten zien dat geloven niet stoffig en saai is. Toen wij vier jaar geleden een kernwaardenonderzoek hebben gedaan met het personeel kwamen er drie waarden boven: liefde, vertrouwen en geloof. Daar gaat het om. Liefde hadden we allemaal op nummer één staan; liefde tot God, voor je naaste en voor het product. Vandaar ook onze naam: LUV. Soms zijn er momenten dat deze kernwaarden onder druk komen te staan. Vooral als ik te maken krijg met oneerlijkheid, daar kan ik niet tegen. Of wanneer ik mensen ontmoet die overduidelijk alleen met geld bezig zijn."

Voorlezen

"Wat betreft sociaal ondernemen: we werken samen met enkele sociale instellingen, die producten voor ons maken. Ook 'lenen we onszelf uit' om voor te lezen op basisscholen. Qua duurzaamheid proberen we zo min mogelijk plastic te gebruiken. Plastic waterflesjes tref je bij ons niet aan, en we verkopen alleen papieren draagtasjes. De subsidieregelingen wat betreft duurzaam ondernemen kunnen wat ons betreft nog verbeterd worden, bijvoorbeeld als het gaat om energieverbruik. Daarbij zijn wij voor 6 procent btw op boeken, in plaats van 9. En het zou fijn zijn als de overheid nog meer hulp biedt in het laten zien hoe belangrijk lezen is voor je ontwikkeling. Lezen is de basis."

Liefde,
vertrouwen
en geloof,
daar gaat
het om!

ALINDA BOL (49)

3

ONDERNEMERS-
PORTRETTE

*Hard werken
is belangrijk
maar familie is
belangrijker*

BEN TAX (64)

Ben Tax is Managing Director van Rijk Zwaan, een groenteveredelingsbedrijf met 3.500 medewerkers en een jaaromzet van ongeveer 450 miljoen.

Ben Tax (64): "Ik ben geboren en getogen in Amsterdam, waar ik later economie en accountancy heb gestudeerd. Na ruim zes jaar in de accountancy kwam ik bij Rijk Zwaan terecht. Rijk Zwaan ontwikkelt rassen voor vrijwel alle groenten. Die ontwikkeling duurt zes tot zestien jaar. Daarna produceren wij het zaad, wat we vervolgens verkopen."

Johan Cruijff

"Een gezonde balans tussen privé en zakelijk vind ik belangrijk, en als directie stimuleren we onze medewerkers om hetzelfde te doen. Zelf sta ik gemiddeld tussen zeven uur en half acht op, en ik werk zo'n veertig tot vijfenveertig uur per week. Hard werken is belangrijk, maar familie is belangrijker, daar geef ik graag het voorbeeld in. Ondernemen vind ik niet zo ingewikkeld, omdat ik hele goede mensen om me heen heb. We nemen onze besluiten

ALS ONZE MEDEWERKERS HET
NAAR HUN ZIN HEBBEN EN ZICH,
WANNEER DE WEKKER GAAT,
VERHEUGEN OP EEN DAG BIJ RIJK
ZWAAN, DAN GENIET IK DAARVAN.

heel zorgvuldig; besluiten nemen is niet moeilijk als je de informatie hebt, zou ik met Johan Cruijff willen zeggen. Of er beslissingen zijn waar ik spijt van heb? Nee, niet van belangrijke besluiten. Ook omdat ik nooit impulsief of in mijn eentje belangrijke beslissingen neem."

Veel gelachen

"Onze identiteit bestaat hieruit dat we een groep van mensen willen vormen – dus niet: een organisatie van productiefactoren – die samenwerken om een product te ontwikkelen dat toegevoegde waarde voor onze afnemers heeft. Daaruit volgt automatisch dat onze medewerkers

onze identiteit vormen. Onze doelstelling vloeit daar weer uit voort, namelijk: onze medewerkers een prettige baan bieden met goede arbeidsvoorwaarden. We bieden iedereen, na strenge selectie, een contract voor het leven."

"Als onze medewerkers het naar hun zin hebben en zich, wanneer de wekker gaat, verheugen op een dag bij Rijk Zwaan, dan geniet ik daarvan. Mijn persoonlijke missie is om onze aangename bedrijfscultuur dieper te verankeren in het bedrijf. Die cultuur houdt in dat mensen werk doen dat past bij hun capaciteiten, dat ze genieten van het ontwikkelen van een nieuw product, dat er veel gelachen wordt en dat er onderling respect is. Onze normen en waarden zijn voor iedereen duidelijk. Daardoor komen ze nooit onder druk te staan. Voor bepaalde zaken geldt een nultolerantie, dan wordt er niet geschipperd. Eerlijkheid hebben we hoog in het vaandel staan, wat betekent dat er nooit met zwart geld of steekpenningen wordt gewerkt. Natuurlijk word je weleens iets aangereikt, maar dat is voor mij dusdanig een no go dat het geen verleiding vormt. En wederzijds respect betekent dat er geen ruimte is voor discriminatie of ongepast taalgebruik."

Honger terugdringen

"Bij ons is duurzaamheid geïntegreerd binnen het hele bedrijf. We gaan zorgvuldig om met het milieu, maar staan ook voor duurzame relaties. Loyaal zijn aan je medewerkers, aan je klanten, leveranciers, adviseurs. Circa tien jaar geleden hebben we samen met een partner een groenteveredelingsbedrijf in Tanzania opgezet. Toen was er nog geen enkel professioneel groenteveredelingsbedrijf in die regio. We begonnen kleinschalig met veredeling van groenten, want zonder geschikte plantenrassen kun je geen hoogwaardige tuinbouw ontwikkelen. Inmiddels werken daar zo'n honderd mensen en zijn de eerste rassen op de markt gebracht, een enorm succes. Als er op een heel continent geen groenteveredeling plaatsvindt, dan voelen wij het als grote speler op dat vlak als onze verantwoordelijkheid om daar iets aan te doen. Zo dragen we ons steentje bij aan het terugdringen van honger. Het is essentieel dat de groenteconsumptie in Afrika omhooggaat."

Overheid

"Omdat wij in meer dan 120 landen verkopen, kunnen we gefundeerd stellen dat Nederland een prettig vestigingsland is. Toch kunnen er ook zaken beter. Het fiscale beleid mag stabiel, zodat er niet onverwacht zaken uitgeruild worden. Daarnaast mag de overheid zich sterker realiseren hoe belangrijk familiebedrijven zijn. Familiebedrijven zijn trots op Nederland, dreigen niet met vertrek en bieden veel werkgelegenheid. Dat moet gekoesterd worden."

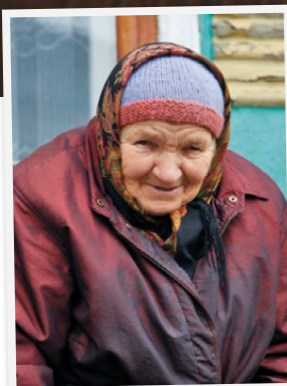
WIE MAAK JIJ BLIJ MET EEN UNIEKE KAART?

Het verhaal van Raisa geeft

STOF TOT NADENKEN

Gemaakt van oude stof

Raisa is 83 jaar en moet rondkomen van 90 euro per maand.

STOF TOT NADENKEN

Vrijwilligers van Dorcas maakten deze kaarten. Ze deden dat uit liefde voor mensen als granny Raisa. Stuur een kaart en steun de allerarmsten op dorcas.nl/stoftotnadenken

OPKOMEN VOOR VRIJHEID

100 dagen terug- en vooruitblik in Europa

Al meer dan 100 dagen zijn we in dit nieuwe mandaat werkzaam in het Europees Parlement, tijd voor een terug- en vooruitblik. Er is veel gebeurd en de contouren voor ons werk voor de komende jaren tekenen zich duidelijk af. Visserij, mensenrechten (vrijheid van godsdienst en antisemitisme) en buitenlands beleid zijn onze speerpunten. Daarin hebben we tal van mogelijkheden om ons christelijk-sociale geluid te laten horen.

Mensenrechten

Ik ben lid van de Commissie Mensenrechten en plaatsvervangend lid van de Commissie Buitenlandse Zaken. Dat geeft me spreektijd op allerlei onderwerpen, zoals op de Turkse inval in Noord-Syrië en de situaties in Colombia, Egypte en Pakistan. Ook ben ik Lid van de Zuid-Azië Delegatie waar ik de situatie van de blasfemie-wetgeving in Pakistan vol op de agenda heb gezet. Vergezeld van veel lof voor het werk van Saif-ul-Malook, de Pakistaanse advocaat die christenen blijft verdedigen in blasfemie-zaken. Samen met andere Europarlementariërs (MEP's) hopen we in december een doorstart te kunnen geven aan de Intergroep Vrijheid van Godsdienst en Geloof (FoRB). Via die parlementaire groep kan ik namens het Europees parlement blijven opkomen voor de vrijheid van godsdienst in landen buiten de EU.

Antisemitisme

Verder ben ik met collega's uit diverse fracties (christendemocraten; socialisten; liberalen; ECR) actief bezig om de strijd tegen antisemitisme op de Europese politieke kaart te zetten. Dit moet een speerpunt van

de nieuwe Europese Commissie en mevrouw Von der Leyen worden! De antisemitismepetitie die we in de verkiezingscampagne zijn gestart - en die inmiddels 30.000 keer is ondertekend - is hierbij een goede steun in de rug.

Visserij

De invloed van de ChristenUnie in het Europese visserijbeleid is flink toegenomen door mijn rol als Eerste vicevoorzitter van de Visserij Commissie. Mijn inzet voor goede, eerlijke en innovatieve visserij krijgt hiermee een belangrijk vervolg. Dat doe ik niet alleen, want met andere Europarlementariërs, Europese NGO's, lobbyclubs en visserijgemeenten heb ik een samenwerkingsverband opgezet om gericht met elkaar te werken aan duidelijke keuzes in de visserij. Dit Strategisch Europese Visserij Overleg (SEVO) komt eens in het kwartaal bijeen om met de sector te overleggen hoe we strategisch moeten nadenken over de manier waarop we Nederland, maar vooral Europa, mee krijgen in onze visie op visserij.

Het christelijk-sociale geluid van de ChristenUnie kan ik op velerlei

gebieden laten klinken in Europa. In de Christendemocratische EVP-fractie krijg ik daar veel ruimte en steun voor. Met SGP-collega Bert-Jan Ruissen, die in een andere fractie zit, blijf ik waar mogelijk samenwerken en ons werk afstemmen.

Peter van Dalen

Europarlementariër ChristenUnie

🐦 @petervandalen

Groeten uit

WATERSCHAP SCHELDE- STROMEN

HELEEN HAMELINK

JAAP VAN GINKEL

Oer-Hollandse polder politiek

Met een stralende zon aan de hemel komt het prachtige landschap van Zeeland het allerbest tot haar recht. Met de groene dijken, de fruitboomgaarden die exploderen in een palet van herfstkleuren, de haven en de door eb drooggelegde stranden. “Hier aan de kust, de Zeeuws kust...” Ook bestuurslid van het waterschap Jaap van Ginkel geniet van het uitzicht.

“Het is hier overal prachtig, welke kant je ook op kijkt. Bijzonder om te beseffen dat het water aan de ene kant zo'n wezenlijk onderdeel is van de samenleving, maar tegelijk zo'n grote bedreiging.” Ook Heleen Hamelink, commissielid, is daarvan onder de indruk. “Burgers denken al heel snel: dat is wel in orde sinds 1953. Maar dat het waterbeheer nu zo goed geregeld is, betekent

niet dat we niet heel hard moeten werken om die veiligheid ook in de toekomst te houden.”

In je bloed

Aan tafel vliegen al snel de waterschapstermen over tafel. Want als je voor het waterschap werkt, dan moet het water toch een beetje in je bloed zitten. Jaap van Ginkel, gepensioneerd na een carrière bij de waterpolitie, merkt dat altijd. “Je kijkt toch anders om je heen. Als je ergens een grote regenplas ziet, of langs een gemaal rijdt.” Hamelink herkent dat. “Je kijk op het landschap verandert volledig.” Samen met commissielid Rob van Schellen vertegenwoordigen deze twee de ChristenUnie binnen het waterschap Scheldestromen. Een groot waterschap met even grote uitdagingen.

Weinig bergingsruimte

Van Ginkel: “Het waterschap is wat mij betreft het belangrijkste bestuur in Nederland. Als het waterschap haar werk niet doet, dan kan de rest van Nederland niet zomaar functioneren. Dan zou je niet eens kunnen wonen in de lager gelegen gebieden. Zeeland is voor 90% gelijk aan of onder de zeespiegel. Dus veiligheid is hier heel belangrijk. Daarnaast wil je ook dat het leefbaar blijft.” Heleen Hamelink legt uit waar de uitdaging specifiek voor Zeeland liggen: “We hebben hier maar 60% land. Dat betekent dat we weinig bergingsruimte hebben voor water. En we hebben eilanden. Je kunt onder water niet zomaar ‘even’ een pijp leggen.” ›

› Nat en droog

Ook de klimaatverandering is een probleem. Van Ginkel ziet dat heel concreet: Vroeger werd er gezegd door de boeren: er moet zoveel mogelijk water weggepompt worden, om het land droog te krijgen. Nu roepen ze: er moet zoveel mogelijk zoet water komen. We hebben te maken met extreem droge periodes en met periodes waarin in korte tijd enorme hoeveelheden regen vallen. Dat zorgt voor een ingewikkelde balans.”

En dan hebben we het nog niet eens gehad over de enorme pieken in het aantal inwoners. Hamelink: “In het zomerseizoen verdrievoudt de bevolking. Dat is best een uitdaging, van driehonderdduizend (op z'n Zeeuws) naar een miljoen mensen. Zorg dan maar eens dat het rioolwater goed wordt afgevoerd. Dat maakt het in Zeeland iedere keer een puzzel om genoeg watervoorziening te hebben.”

Niet roepen om het roepen

Is het dan knokken in de algemene vergadering? Volgens Jaap van Ginkel niet: “We zijn hier heel bestuurlijk, niet zo politiek. Het is dus geen oppositie tegen coalitie, maar een oer-Hollands polderbestuur. We zijn samen heel praktisch op zoek naar de oplossingen voor de problemen. Het kan dus gebeuren dat er tijdens een vergadering van mening veranderd wordt.” Waar de ideologie dan in te vinden is? Volgens Hamelink staat de ChristenUnie bekend om de dossierkennis. “Wij roepen niet om te roepen. We hebben een opdracht meegekregen van God en die nemen we serieus. We zijn niet bezig om de krant te halen maar verdiepen ons echt in het thema.”

Van Ginkel voegt daar nog aan toe: We zijn ook altijd respectvol naar anderen. We geven de ruimte, we werken samen. Ik ben namens de ChristenUnie het enige lid in de algemene vergadering, maar als je naar de resultaten kijkt, dan hebben we meer invloed dan gemiddeld. Dat komt puur door de constructieve houding.”

Rentmeesterschap

De ChristenUnie wil voor het waterschap dan ook niet populistisch besturen maar kijken naar de lange termijn. Een dijk is niet christelijk, dus daar gaat onze ideologie niet over. Wel over rentmeesterschap. “Als we een praktische beslissing moeten nemen, dan kijken we niet alleen naar een snelle oplossing. Stel dat er een waterzuiveringsinstallatie aan vervanging toe is, dan kun je er gewoon een nieuwe neerzetten. Maar wij verdiepen ons, bekijken de kansen die er liggen. Dan blijkt dat er een betere techniek is die op langere termijn meer oplevert voor de schepping. Dat is en zal altijd ons uitgangspunt blijven.” «

Jaap van Ginkel

Lid van het algemeen bestuur

Dagelijks leven:

Gepensioneerd (gewerkt bij de dienst waterpolitie, 16 jaar lid van provinciale staten geweest)

Motto: “Mijn Heer en de samenleving dienen”

Heleen Hamelink

Lid van Commissie Waterbeheer

Dagelijks leven: jurist omgevingsrecht / duizendpoot bij de provincie.

Motto: “Wat je aandacht geeft dat groeit”

Nieuws uit het land

1. Kledingruil

Om aandacht te vragen voor duurzaamheid en mensen in verbinding te brengen met elkaar organiseerde de ChristenUnie **Nunspeet** onlangs een geslaagde **kledingruil**. De reacties waren zo positief, dat ze overwogen er zelfs een terugkerend evenement van te maken.

Meer info:

christenunie.nl/nunspeet

2. Verbod lachgas

ChristenUnie **Roosendaal** heeft vragen gesteld over een verbod op de verkoop en het gebruik van **lachgas**. Als het aan hen ligt, krijgt Roosendaal een totaalverbod op de verkoop van lachgas. “Jongeren hebben niet door hoe levensgevaarlijk, hoe dodelijk, de cocktail is van alcohol en lachgas”, aldus Karen Ader-Suijkerbuijk van de ChristenUnie. Ook in veel andere gemeenten is door de ChristenUnie aandacht gevraagd voor de gevaren van lachgas.

Meer info:

christenunie.nl/roosendaal

3. Kerkelijk vrijwilligerswerk

Het college van **Amsterdam** moet uitrekenen hoeveel uitgaven kerken en andere religieuze instellingen de stad besparen.

Dat voorstel deed de ChristenUnie Amsterdam. Raadslid Don Ceder koos er bewust voor om op **Dankdag** zijn plan aan te kaarten: „Hiermee roep ik de stad op om dankbaar te zijn voor al het goede werk wat in de stad gebeurt en voor de vruchten die dat afwerpt”.

Meer info:

christenunie.nl/amsterdam

4. Vrijwilligersgala

Jaarlijks organiseert de ChristenUnie **Meppel** het **vrijwilligersgala**. De ChristenUnie zet tijdens het gala verschillende mensen uit de Meppeler samenleving in het zonnetje, die waardevol zijn voor hun omgeving.

Meer info:

christenunie.nl/meppel

Mensen vinden me fascinerend. Sprankelend. Ze zien mijn schoonheid. Totdat ze naar mijn handen en voeten kijken. Je ziet de schrik in hun ogen...

Ik ben genezen. Als je nu een gevoel van ongelof krijgt, zo van: 'Genezen? En je handen dan...', begrijp ik dat. Maar mag ik het uitleggen? Ik kreeg te laat hulp. Als ik eerder correct gediagnostiseerd en behandeld was, had ik nu misschien geen handicaps.

Mijn naam is Nagammal. Ooit had ik een man, een kind, een leven! Mijn zontje overleed als dreumes, hij was ernstig ziek. Mijn man verliet me, omdat lepra mijn lijf ingrijpend beschadigd had. Mijn familie gaf me onderdak, maar toen overstromingen ons dorp troffen, vluchtte iedereen. Ik, met mijn verbrijzelde handen en voeten, bleef achter. Geen idee hoelang ik daar zat. Alleen. Zonder eten.

De verlatenheid, niemand hebben om bij uit te huilen, 'nergens bij horen' vond ik misschien wel het ergste gevolg van mijn lepra.

Nadat de vloed zakte, was alles modder om mij heen. In die situatie vonden hulpverleners van Leprazending mij. Gebroken. Ze namen me mee naar het lepraziekenhuis en behandelden me liefdevol. Elke dag voelde ik mijn krachten een beetje terugkomen. Uiteindelijk

was ik klaar voor mijn hersteloperaties – voor zover die mij konden helpen. En kijk mij nu... Ik vier mijn genezing!

Lepra, bestaat dat nog? Ja. Die ziekte uit Bijbelse tijden woekert nog altijd voort. Elke twee minuten krijgt iemand te horen: 'Je hebt lepra.'

Leprazending heeft jarenlange ervaring en werkt keihard om lepra te stoppen. Het goede nieuws is: lepra kan gestopt worden. Hoe? Bijvoorbeeld door het slim inzetten van medicijnen in de omgeving van een patiënt. Een preventieve behandeling voorkomt dat burens, vrienden en familie lepra krijgen.

Wij geloven in een wereld zonder lepra, en onze generatie kan het meemaken. In het jaar 2035 moet lepra een ziekte uit het verleden zijn. Daarbij hebben we jou nodig. Daarom de oproep: doe een donatie via stoplepra.nu. Met jouw donatie worden vrouwen als Nagammal geholpen. En: lepra wordt gestopt.

Namens Nagammal: alvast hartelijk dank!

Team Leprazending

PS: Bekijk hier de video van Nagammal zelf:

NIET ZONDER MENSEN ZOALS JIJ...

groot nieuws RADIO

Luister **JIJ AL** naar **GROOT NIEUWS RADIO?**

HET CHRISTELIJKE RADIOSTATION VAN NEDERLAND

BIJ JORIEKE

LUISTER VAN MA-DO TUSSEN 10-12 UUR

LUISTER VIA **GROOTNIEUWSRADIO.NL** • **DE GROOT NIEUWS RADIO APP** • **DAB+**

NIEUW BOEK VAN GERT-JAN SEGERS:

De verloren zoon en het verhaal van Nederland

GERT-JAN SEGERS
Voorzitter Tweede Kamerfractie ChristenUnie

Het bekende verhaal van de verloren zoon is bijna tweeduizend jaar oud. Jezus vertelt een verhaal van twee zonen. Een van hen eist zijn erfenis op en verlaat zijn ouderlijk huis voor een leven in wilde vrijheid. Wanneer hij eindigt in armoede en eenzaamheid, verlangt hij naar huis en bij terugkeer ontvangt zijn vader hem met open armen. De andere zoon ziet met onvrede aan hoe zijn broer wordt onthaald. Beide verlangen naar de verbondenheid van thuis en aandacht van hun vader. De afgelopen eeuw hebben we een grote welvaartstijging meegemaakt en een ongekende technologische ontwikkeling. Het gaat ogenschijnlijk beter

dan ooit. Maar tegelijk groeit een gevoel van eenzaamheid en ontworteling. Veel Nederlanders maken zich zorgen, over de groeiende ongelijkheid, het klimaat, het landsbestuur, de prestatie maatschappij en de veelheid aan culturele veranderingen. Ze zijn somber over de toekomst.

Wat betekent het verhaal van de verloren zonen eigenlijk in deze tijd? Hoe kunnen we een gemeenschappelijk thuis vormen waarin mensen elkaar in alle verscheidenheid kennen en vasthouden? In *De verloren zoon* zoekt Gert-Jan Segers naar antwoorden en schetst hij een samenleving mét aandacht voor elkaar.

KORTINGSBON

SPECIALE LEDENKORTING

Download als lid van de ChristenUnie gratis het eerste hoofdstuk op christenunie.nl/gratis. En met bijgaande bon kunt u het boek in de boekhandel kopen met speciale ledenkorting.

€15,00 €12,00

Gert-Jan Segers
De verloren zoon en het verhaal van Nederland

904-10839
ISBN: 9789463820561

Geldig van 21-11-2019 tot 21-02-2020

Terugblik GROEN GELOVEN

Begin oktober vond het uitverkochte duurzaamheidsevenement Groen Geloven plaats. Ruim vijfhonderd mensen kwamen naar Zwolle om inspiratie op te doen over duurzaam leven.

ChristenUnie Tweede Kamerlid Carla Dik Faber is één van de initiatiefnemers: "Wat een mooie inspirerende dag was het! In het Dominicanenklooster in Zwolle vond het event #GroenGeloven plaats. Met ruim 500 christenen hebben we nagedacht over de volgende stap naar een

duurzamer leven. Met praktische tips over duurzame kleding, schoon rijden, verduurzaming van je huis, minder afval en zoveel meer."

Hanna van der Horst, projectleider GroeneKerkenactie, blikt tevreden terug: "Het lijkt steeds meer tot ons door te dringen dat duurzaam leven een Bijbelse opdracht is. In een tijd van "maakbaarheid" en "alles tot je beschikking hebben" komen we tot het besef dat onze levensstijl vaak geen recht doet aan onze Maker en Zijn schepping."

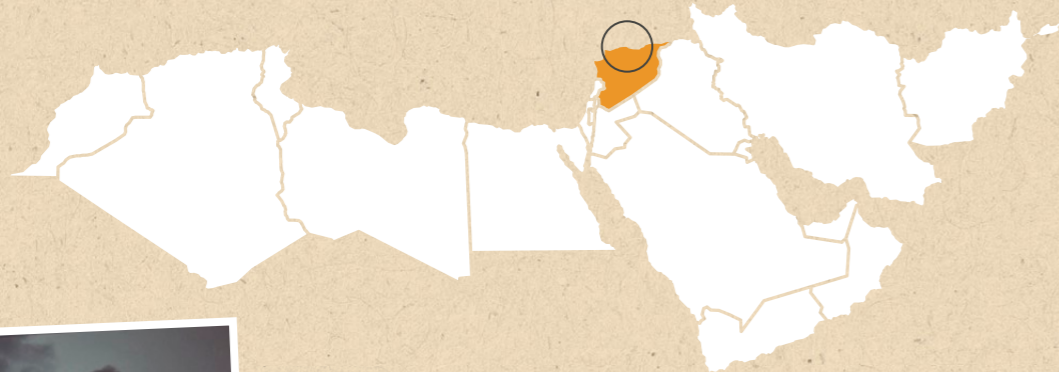

Wat is Groen Geloven?
Groen Geloven is een initiatief van GroenGelovig en GroeneKerkenactie, en wordt georganiseerd door: ChristenUnie, Tear, Kerk in Actie, A Rocha, Micha Nederland, CCA, CGMV en Laudato SI werkgroep Nederland en de Evangelische Omroep.

HET DRAMA IN NOORD-SYRIË

INTERVIEW MET CHRISTENUNIE TWEDE KAMERLID JOEL VOORDEWIND

1. Wat gebeurde er dit najaar in Noord-Syrië?

“Ongeveer drie maanden geleden kregen de Turken van de Verenigde Staten vrij baan om over een strook van 300 kilometer het grondgebied van Syrië binnen te trekken. De Verenigde Staten waren daar tot op dat moment aanwezig, maar trokken weg. Het directe gevolg hiervan was dat christenen zijn gedood en verdreven en zo'n 200.000 mensen op de vlucht

zijn geslagen. Maar dit is niet alleen de schuld van de Verenigde Staten, ook Europa heeft verzaakt iets te doen. Eind vorig jaar geleden meldde Trump al dat hij zich wilde terugtrekken uit Noordoost-Syrië. Europa protesteerde wel en als ChristenUnie stelden we in december 2018 voor om de VS te gaan helpen bij de bescherming van de Koerden en de christelijke minderheden, door een Nederlandse militaire missie te sturen. Maar er was helaas geen steun voor. Nederland en ook Europa wilden zelf hun vingers er niet aan branden.

Nu zien we de dramatische gevolgen van het weggelaten van de Europese Unie en het vertrek van de Amerikanen. De **Syrian Democratic Forces** (SDF, de Koerden, Arabieren en Assyrische Christenen) en de minderheden die zij beschermen worden nu belaagd door de Turken en jihadisten. Daarnaast ook nog door ondergrondse ISIS-terroristen

die nu hun kans schoon zien. Dat is ook voor ons gevaarlijk: we hebben de SDF hard nodig om de tienduizenden ISIS-gevangenen waar zij over waken te controleren.

Onlangs nog gaven enkele Koerdische en christelijk minderheden in de regio hun autonomie op om samen mét Assad tegen de Turken te vechten. Assad was kort daarvoor nog tegenstander van de SDF, maar de angst voor wat Turkije van plan is, is nog groter.

2. En wat is de huidige* situatie?

“Er zijn inmiddels met hulp van de Amerikanen en de Russen afspraken gemaakt over een ‘veiligheidszone’ aan de Turkse grens. De SDF is daaruit verdreven of is aan de grens door troepen van Assad vervangen. Daarnaast is er een wapenstilstand uitgeroepen, maar ondanks dat wordt er nog steeds gebombardeerd en gevochten, onder andere rondom de cruciale plaatsen Tel Tamer en Ain Issa. Tel Tamer en Khabour zijn christelijke gebieden en zeer strategisch gelegen. Dit is een ernstige situatie die moet stoppen. Momenteel zien we dat opgebouwde christelijke kerken wéér onder vuur liggen en leeglopen. En dat terwijl er voor deze oorlog al een miljoen christenen de regio zijn ontvlucht. Hiermee dreigt het christendom nog meer te verdwijnen uit Syrië, en nog breder uit het Midden-Oosten, wat de bakermat van het christendom is. Bijna dagelijks krijg ik hartekreten van mensen die in dit gebied wonen met de vraag waarom het christelijke Westen zich afkeert van hun broeders en zusters in Syrië.”

3. Hoe heeft dit kunnen gebeuren?

“De laatste jaren hebben de Amerikanen samen met enkele Franse en Britse troepen voor stabiliteit in de Koerdische regio en Noord-Syrië gezorgd. Met hun steun heeft de SDF als trouwe bondgenoot op de grond gevochten tegen de Islamitische Staat. Nu ISIS grotendeels verslagen is keren Amerika en Europa de Koerden de rug toe. De VS lijkt nu meer geïnteresseerd in het veiligstellen van de oliebronnen

in die regio. De Amerikaanse boodschap aan Europa was dat het nu onze taak was om daar voor stabiliteit te zorgen. Omdat wij als Europese landen niet hebben geleverd kreeg Turkije *carte blanche* om binnen te vallen.

De Europese Unie heeft nu wel de inval van Turkije veroordeeld vanwege het schenden van het internationaal recht. Duitsland riep recent op om een internationale veiligheidszone in Noord-Syrië in te stellen onder beheer van de internationale gemeenschap. Wij hebben het kabinet dan ook gevraagd die oproep te steunen. Hopelijk volgen er meer landen.”

4. En wat nu? Wat hoop jij dat er gebeurt in Syrië, en wat kunnen wij daar aan doen?

“Wij hebben moties ingediend om een wapenembargo tegen Turkije - nota bene een NAVO-lidgenoot - in te stellen en hen geen militair materieel meer te leveren. Beide moties zijn aangenomen. Het is zaak om de druk op Turkije nu verder op te voeren zodat het zich steeds verder terugtrekt uit deze regio. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren door een veiligheidszone over te laten nemen door Europa, onder

een VN-mandaat. Eerder was de SDC (Syrische-Democratische coalitie van diverse minderheden) al erin geslaagd hier een autonome, democratische regio op te bouwen, met respect voor mensenrechten en geloofsvrijheid. Mijn hoop is dat die opbouw in Noord-Syrië hervat wordt na deze verschrikkelijke Turkse inval.

De Bijbel roept ons om goed te doen aan iedereen, en zeker aan onze geloofsgenoten. Voor ons als christenen is dit een moreel appèl om onze broeders en zusters daar niet in de steek te laten. Het vraagt van ons als Westen te helpen waar we kunnen, zowel politiek, humanitair én als het nodig is militair. Ik reis regelmatig naar het Midden-Oosten. Toen ik bijvoorbeeld in 2013 in Syrië was sprak ik een Armeense priester in Tel Abyad in een kapotgeschoten kapel. Ruim honderd jaar geleden werden er meer dan een miljoen Armeniërs afgeslacht tijdens de Armeense genocide. Daarna werden er nog velen Armeniërs verdreven naar Syrië. Ik zal zijn oproep aan alle Westerse christenen nooit vergeten: “Laat ons niet voor de tweede keer worden afgeslacht. Kom ons te hulp en bid om Gods bescherming voor ons.”

*Dit interview is geschreven eind november 2019

ChristenUnie Internationaal

THE NEXT STEP

Niet alleen binnen de landsgrenzen en in het Europese Parlement is onze partij actief, daarbuiten promoten we christelijke politiek die zich richt op vrede zoeken en recht doen. Onze Beginselverklaring zegt daarover:

“Het christelijk geloof heeft grote invloed op de ontwikkeling van de samenleving en democratische rechtsstaat, in ons land en elders in de wereld. Het is goed als christenen daaraan mee blijven bouwen.”

We dragen als partij onze missie graag in het buitenland uit en krijgen daarvoor overheidssubsidie waarmee we zusterpartijen en –organisaties helpen bij democratisering en kaderopbouw. Dat doen we via onze ‘Foundation for International

Christian Democratic Development (FICDD)’. Buitenlandse partners kunnen projectvoorstellen indienen waarna wordt gekeken hoe we aan hun hulpvraag kunnen voldoen. Soms leveren we een spreker, organiseren we een workshop, sponsoren we een conferentie of een combinatie ervan. Al een aantal jaar steunen we een bewustwordingscampagne over mensenhandel die onze partner IFES uit Servië organiseert. Ook steunen we een jonge organisatie in Tunesië die maatschappelijke betrokkenheid onder jongeren stimuleert en opkomt voor vrouwenrechten.

De overheidssubsidie kent strikte regels en is regio-gebonden. Graag komen we ook tegemoet aan de vragen van onze geloofsgenoten in andere delen van de wereld en vragen we daarvoor giften van onze leden.

Onlangs hebben wij besloten om ons internationale werk in een nieuw jasje te steken om meer te kunnen bereiken. Onze partij zal in 2020 ook zelf projecten initiëren. Thema’s die onze partij nauw aan het hart liggen zoals antisemitisme, goed bestuur, christelijk ondernemerschap, duurzaamheid,

verzoeening en gerechtigheid kunnen daarbij aan bod komen. Ook willen we graag meer leden, bestuurders, ondernemers en andere christelijke ontwikkelingsorganisaties betrekken. Er is een verscheidenheid aan mensen in onze partij actief en dus een keur aan expertise. Het is mooi om daarvan uit te kunnen delen en uit te wisselen. Sterker nog, politieke broers en zussen uit onder andere Suriname, Zuid-Afrika, Costa Rica en Georgië weten ons zelf ook te vinden. Zij willen met ons samenwerken en van ons leren. Voor ons ook weer bemoedigend!

We hopen dat door deze nieuwe werkwijze we samen meer kunnen doen voor het stimuleren van christelijke politiek in het buitenland. Meer informatie of weten hoe u hieraan kunt bijdragen? Neem een kijkje op christenunie.nl/internationaal. Daar kunt u ook zien hoe u kunt bijdragen met ideeën, gebed of een gift!

Leon Meijer
Internationaal Secretaris Landelijk Bestuur ChristenUnie

Lisca van der Eijk
Coördinator Internationaal

Recht brengen waar onrecht is

Het einde van het jaar betekent voor mij opruimen! Fris starten is afhandelen van datgene wat ik niet meer nodig heb. Mijn laptop schreeuwt ook om opruiming. Zeker nu ik net de overgang heb gemaakt van hoofdredacteur EO Eva naar directeur van Tear Nederland.

Plots stuit ik op de podcast van het interview wat ik gehad heb met Bisschop Michael Curry. Een ontzettend intrigerende geestelijke met een harde lach en een vriendelijk gezicht. Deze kleine man heeft gekozen om een groot leven te leven. Zijn opvallende preek voor Prins Harry en Meghan is bijvoorbeeld miljoenen keren beluisterd! Ik interviewde hem over het lied *Amazing Grace* en wat dit lied van vrijheid voor hem betekende. Opnieuw luister ik alleen op de bank, het interview wat ik met hem hield. Een paar van zijn zinnen springen er voor mij uit:

“Wanneer je één persoon tot slaaf maakt, maak je het hele systeem tot slaaf.” Zoals we al zagen in het leven van de Israëlieten ten tijde van Egypte. Zij waren niet de enige die verwrongen waren door slavernij. Het hele Egyptische systeem was hiervan afhankelijk. Om te veranderen moet je durven vrij te worden, wat niet eenvoudig is. Ook zelf los van een systeem kunnen denken dus.

“Iedereen is gemaakt om vrij te zijn.” Niemand is bedoeld om onder andermans voet te staan. Het maakt niet uit hoe ze eruit zien, wat voor kleur, of politieke voorkeur ze hebben. Maar vrijheid is de manier hoe we gemaakt zijn. En liefde maakt die echte vrijheid. Het is geen abstracte vrijheid, maar het is de vrijheid in jezelf. Zodat je in staat bent om vrijheid te maken voor een ander. Je kunt jezelf dit geven. Aan de ene kant dat start van binnen, aan de andere kant is het een keuze. Simpel, iedere ochtend heb je de keuze om jezelf de vraag te stellen of je wilt leven vanuit vrijheid.

“Liefde creëert vrijheid.” Dat kan de echte verandering brengen. Want als je niet vrij en geliefd van binnen bent, ben je nooit in staat om vrijheid uit te leven aan

de buitenkant. Hoe kan liefde verandering brengen voorbij een persoonlijke leven? Liefde kan kiezen om te verbinden. Dan ontstaat er beweging. Daarom gelooft Tear zo in het werken vanuit de kerk. Je hebt een groep nodig die vanuit liefde keuzes maakt die tot daadwerkelijke actie leiden. Dan beweeg je boven jezelf uit en vormt zich een ander systeem! Dus de beweging *an sich*, zet anderen aan tot ander gedrag en nieuwe keuzes.

De woorden van bisschop Michael Curry raken en zetten me stil bij wat Jezus met kerst naar de aarde kwam doen. In eigen Persoon bracht hij liefde en recht. En nog steeds, via ons! Recht aan jezelf en aan een ander. Om systemen, individuen en landen te bewegen. Dichtbij in Nederland en ver over de grens. Dat is het verlangen van Tear en misschien ook dat van jou. Om recht te brengen waar onrecht is. Ik ben een onderdeel van mijn systeem. Jij bent onderdeel van jouw systeem, maar hebt de vrijheid om te kiezen in hoeverre. Sommigen mensen hebben die keuze niet. Zij leven niet in vrijheid, maar zijn veroordeeld door dat wat hen vasthoudt. Armoede, slavernij, hun sekse als vrouw, machtsmisbruik, of leven met een natuurramp. Met man en macht hopen we via Tear om recht te doen vanuit de lokale kerken. Natuurlijk vanuit liefde. Maar met naam en toenaam gevoed door de echte Streng van Liefde, en dat is Jezus! Dat is mijn verlangen! Om echt recht en vrijheid te brengen vanuit Jezus!

MINELLA VAN BERGEIJK
Directeur Tear

WAT BETEKENT

Kerst?

TIJD VAN RUST EN INKEER

Eppo Bruins: Sinds wij kleine kinderen kregen vieren wij Kerst als gezin, en niet zozeer met de brede familie. Het is voor ons meer een tijd van rust en inkeer dan een groot eetfestijn. Daarom zorgen we er vaak voor dat we dan een paar dagen weg zijn in een rustige omgeving om de stilte op te zoeken. Kerstversieringen, kerstbomen of andere grote feestuitingen zul je bij ons dus niet zo snel zien. We staan bij Kerst liever stil bij de kern van het christelijke feest en dat betekent voor mij ook dat we vooruitkijken naar de definitieve komst van Christus.

DENKEN AAN EENZAME EN KWETSBARE MENSEN

Joël Voordewind: Wij vieren Kerst met veel mensen over de vloer. Op eerste Kerstdag ontvangen wij zo'n 25 mensen, deels familie, maar bijvoorbeeld ook een gevluchte mevrouw uit Iran. We proberen met Kerst te denken aan die mensen die juist dan alleen thuis zitten of kwetsbaar zijn. Kerst betekent voor mij ook dat we vieren dat de komst van Christus hoop in de wereld heeft gebracht. Hoop die voor ons misschien vanzelfsprekend is maar die voor kwetsbare, vervolgte geloofsgenoten heel ver weg kan zijn. Daarom bidden we met Kerst juist voor hen.

FEEST VAN HOOP EN LICHT

Stieneke van der Graaf: Kerst is voor mij het feest van hoop en licht. Muziek speelt deze dagen bij ons een grote rol. Samen met mijn man hoop ik een mooie uitvoering van de Mariavespers van Monteverdi bij te wonen en gaan we naar de kerk tijdens de Kerstnacht en op Eerste Kerstdag. Wat het feest dit jaar voor ons heel bijzonder maakt is dat we het voor het eerst samen als gezin vieren. Het is de eerste Kerst van onze dochter Lievine. En dus zoeken we die dagen ook de opa's en oma's op.

UITZIEN NAAR DE TWEDE KOMST VAN JEZUS

Paul Blokhuis: "Alle feestdagen zijn moeilijk sinds we afscheid moesten nemen van onze lieve dochter Julia. Kerst is voor ons gezin nu een samenzijn met een lach en een dikke traan. Het blijft het grote feest van de komst van Gods Zoon naar de mensen. Maar het verlangen naar de tweede komst van Jezus, naar het weerzien van onze geliefden, vooral van Julia, is sterker dan ooit. Maranatha!"

GENIETEN VAN WAT WE VAN GOD HEBBEN GEKREGEN

Arie Slob: Kerst is een mooie tijd. Om te bidden, te zingen en naar de kerk te gaan. Om stil te staan bij de geboorte van Jezus. Maar ook om als familie bij elkaar te komen, met elkaar te eten en te genieten van wat we van God in elkaar gekregen hebben.

OPMAAT NAAR PASEN

Carla Dik-Faber: Voor mij is Kerst vooral de opmaat naar Pasen. Dat God onder ons wil zijn en Zijn leven gaf voor ons, maakt mij elke keer weer stil voor Hem. In de weken voor Kerst luister ik graag naar muziek om mij daarbij te bepalen. Vooral het *Weihnachtsoratorium* van Bach. Kerst is voor mij vooral een periode van rust en bezinning, zoals ook de zondag dat is, maar nog rijker en dieper. Als gezin zijn we dan samen met onze naaste familie en maken alles net iets specialer dan anders. Geen overdreven romantiek of toeters en bellen, maar wel iets extra bij de maaltijd en lichtjes in huis. De komst van Christus als licht in deze gebroken wereld staat bij ons centraal.

Pastor Conard: 'Ik leef niet voor mijzelf'

HET GEBEURT

Word deel van zijn verhaal: hetgebeurt.nu

Agenda

24 januari 2020

Huiskamergesprek 'Klimaat|religie' met o.a. Gert-Jan Segers

🏠 Utrecht
💻 wi.christenunie.nl/klimaat-religie

18 april 2020

Partijcongres

💻 christenunie.nl/congres

Contributie-inning 2020

De contributies zijn vorig jaar voor het eerst in zeven jaar gewijzigd. Het partijcongres heeft eind november 2018 toestemming gegeven voor een contributieverhoging in twee stappen. De eerste verhoging was vorig jaar, de tweede vanaf 2020. Gezien de onverminderde ambities van de partij en de algemene kostenstijging wordt de contributie met enkele euro's verhoogd. Leden die per factuur betalen, ontvangen deze eind januari.

	Tarieven 2019	Nieuwe tarieven 2020
Hoofdlede Factuur	€ 55,50	€ 58,00
Hoofdlede Incasso	€ 53,50	€ 56,00
Gezinslede Factuur	€ 28,25	€ 29,50
Gezinslede Incasso	€ 26,25	€ 27,50
Reductieleden Factuur	€ 25,25	€ 26,50
Reductieleden Incasso	€ 23,25	€ 24,50
Combileden Factuur	€ 37,75	€ 39,00
Combileden Incasso	€ 35,75	€ 37,00

De contributie voor leden die per factuur betalen is hoger vanwege de extra verwerkingskosten.

Wilt u voortaan ook per automatische incasso betalen? Neem dan contact met ons op via ledenadministratie@christenunie.nl.

U herkent een incasso van de ChristenUnie op uw bankafschrift aan het volgende incassanten-ID: NL06ZZZ320805510000. Het machtigingskenmerk begint met de letters "CU", gevolgd door enkele cijfers, en eindigt met uw lidnummer.

Colofon

Redactie

Floris Spronk (eindredacteur),
Gerben Huisman (hoofredacteur),
Alma Broekmaat-Hagens,
Tjitske Kuiper – De Haan,
Gerben van Helden, Ard Zomer

Met dank aan

Anne Paul Roukema
inhisimage.nl
Wilfred Hermans
wilfredhermans.nl
Joke Troost
preciouspeoplefotografie.nl
Theanne Boer
theanneboer.nl
Anne-Saar Kunz
puursaar.nl
Johannes de Jong

Concept, vormgeving

en beeldbewerking
Redmatters
redmatters.com

Contact

Postbus 439,
3800 AK Amersfoort
Tel. 033 4226969
info@christenunie.nl

IBAN: NL55 RABO 0372 9300 18
christenunie.nl/contact

CBB

ChristenUnie magazine verschijnt in braille en audio bij het CBB.
Tel. 0341 565 499

Druk

Habo Dacosta, Vianen

Advertenties

Theo Wjibenga
Tel. 0511 789 319 / 06 51426179
theo.wjibenga@ndcmmediagroep.nl

De advertenties in dit magazine vertegenwoordigen niet automatisch de politieke standpunten van de ChristenUnie, maar worden geplaatst om het maken van het magazine te kunnen bekostigen.

Het volgende ChristenUnie magazine verschijnt in het voorjaar van 2020

Giften

De ChristenUnie steunen met uw gift?
IBAN: NL55 RABO 0372 9300 18
t.n.v. ChristenUnie te Amersfoort

Lidmaatschap

Het lidmaatschap valt samen met het kalenderjaar. Opzeggen kan alleen schriftelijk voor 30 november bij de ledenadministratie: ledenadministratie@christenunie.nl. Alle mutaties worden door de ledenadministratie per e-mail of per post aan u bevestigd.

Persoonsgegevens en privacy

De ChristenUnie gaat zorgvuldig om met uw persoonsgegevens. Meer informatie hierover in onze privacyverklaring op christenunie.nl/privacyverklaring. Vragen of bezwaar? Mail of bel met het Partijbureau.

Ere zij God in de
hoogste hemelen,
en vrede op aarde,
in de mensen een
welbehagen.

Lukas 2:14

WIJ WENSEN U EEN GEZEGENDE KERST EN EEN HOOPVOL 2020!

ChristenUnie

+ Geef geloof een stem